

Osamělý poutník

Jim Čert

Em

U ohně sedím, přemítám

D

o všem, co jsem kdy uviděl
o lučním kvítí, motýlech

Em

z letních dnů, kterými jsem šel

Em

O žlutém listí, babím létě

D

v tolika přešlých podzimech
o mlze, o stříbrném slunci

Em D C Em

svištění větru ve vlasech

U ohně sedím, přemítám
jaký to bude asi svět
až budu muset zimu zřít
a jaro - to už nevidět

Vždyť všechno co jsem neviděl
je víc nežli to viděné!
A každé jaro v každém háji
je vždycky jinak zelené

U ohně sedím, přemítám
na lidi z dávno přešlých let
a o lidech, jež nepoznám
a jaký bude jejich svět

Však zatímco tak přemítám
o časech dávno minulých
zdaleka krokům naslouchám
až poutník stane u dveří